

Korte berichten

GEERT SPANOGHE

Gentse Zeehond

De laatste decennia duikt af en toe een zeehond op in de Gentse wateren. De meeste waarnemingen blijven beperkt tot de Zeeschelde, die tot Gentbrugge loopt en via de Ringvaart tot voorbij het eiland te Zwijnaarde. Een langdurig pleisterend exemplaar was ooit te zien ter hoogte van Heusdenbrug. Dit dier trok een massa volk omdat het steeds op hetzelfde stukje Scheldeslik kwam uitrusten.

Net zoals migrerende vissoorten gebruiken zeehonden echter sporadisch, bewust of onbewust, een sluis om verder te trekken. En dan geraken ze tot in de binnenstad. Een exemplaar dat dit een achttal jaar geleden deed, zwom zo, achtervolgd door vele wandelaars, de Coupure af richting Brugse Vaart. Niemand wist waarheen die toen ging, tot in de krant stond dat hij 's nachts op de stoep van een café diep in het patattenland van West-Vlaanderen belandde. Op die manier raakte het beest wel sneller terug in zee dan dat hij dit op eigen krachten zou gekund hebben. Maar op zich kan het voor een zeehond geen kwaad dat hij hier maandenlang rondhangt. Dat bewijst weer eens een dier dat in december eerst in de Schelde werd gezien tot bij Asper en daarna meermaals in de Gentse binnenstad. In februari werd hij meermaals gespot in de Ringvaart ter hoogte van de Bourgoyen en de Blaarmeersen.

De aalscholverpopulatie die op de Gentse wateren vist, is uitgegroeid van enkele exemplaren in de jaren '80 tot meer dan 300 exemplaren. Dan zal er ook wel genoeg vis te vangen zijn voor één of enkele zeehonden. De laatste jaren rusten weer vele tientallen zeehonden uit op de zandbanken van de Westerschelde. Er zal er af en toe wel nog eentje de Schelde verder stroomopwaarts verkennen.

Foto Benny Cottele

Vossen ondergraven het Leeuwenhof

Wie een beetje buiten loopt en niet te hard stinkt, ziet wel jaarlijks eens een vos in het Gentse. De echte stadsmensen zullen waarschijnlijk toch nog een tiental jaren moeten wachten om er een op de Korenmarkt te zien. Momenteel steek je best nog de Ringvaart over en ga je ook best nog 's nachts op zoek. In het Leeuwenhof wordt het waarnemen van vossen sinds vorig najaar vermoedelijk wat eenvoudiger. Nu ze een volledige burcht gegraven hebben net tegenover de kijkwand, zou je verwachten dat de waarnemingen nog zouden toenemen, zeker als er daar jongen zouden van komen. Als je groepjes eksters en zwarte kraaien in de bomen veel lawaai hoort maken of plotseling alle watervogels van een kant ziet wegzwemmen, scan je best eens tussen de wilgen. Vossen blijven een fraaie verschijning, zelfs al zou je ze dagelijks te zien krijgen.

Tijdens de inrichtingswerken in het Leeuwenhof in februari lieten we rond de moeraszone en het eilandje nog een diepere geul graven. Hoewel de predatie van vossen op grondbroeders sterk overroepen is, zeker wanneer het niet om koloniebroeders gaat, geven we ze zo minder kans op een lekker visdiefjong. Dit geldt trouwens evenzeer voor de aanwezige loslopende honden en zelfs ongewenste padvindders.